

SCLEROEDEMA GENITO-SUPRAPUBICA NEONATORUM.

In no. 5, II, bldz. 564 van dit *Tijdschrift* (1926) refereert J. DE BRUIN een stuk van WORINGER „Scleroedema genito-suprapubica neonatorum”. Deze beschrijft daarin een vrij zeldzame aandoening n.l. een niet pijnlijk, driehoekige, oedemateuse zwelling in de regio suprapubica, scherp begrensd door beide liesplooiën en een horizontale lijn tusschen pubis en navel. De huid is normaal van kleur, soms bleek, zelden rood, iets gespannen en eenigszins glanzend. De zwelling is tamelijk vast en elastisch en de huid kan niet in plooiën worden opgelicht.

Korten tijd geleden werd ik geroepen bij een zuigeling, bij wien, op den tweeden levensdag, een, volkomen met deze beschrijving overeenkomende, zwelling was ontstaan. Het was een jongen, evenals de patiënt van WORINGER, echter niet praematuur, maar *op tijd* geboren. De zwelling breidde zich in dit geval niet verder uit en was binnen veertien dagen geheel verdwenen. Het lijkt mij goed nog eens de aandacht op deze betrekkelijk zeldzame maar goedaardige aandoening te vestigen, daar wij, haar kennende, de angstige omgeving kunnen geruststellen.

's-Gravenhage, 13 Augustus 1926.

M. PHILIPPI.

HET SCHANDAAL DER TANDTECHNICI.

In antwoord op SCHAAP's opmerkingen het volgende:

1°. Mijn streven spruit niet voort uit belangstelling in of medelijden met de tandtechnici, doch enkel uit het belang, hetwelk ik stel in dat gedeelte der genees- en heilkundige wetenschap, wat onder de tandheel- en geneeskunde moet worden verstaan.

2°. Toen ik zeide, dat het maat nemen, passen en vervaardigen van het kunstgebit aan de tandtechnici of tandtechniek overgelaten moet worden, zijnde dit een zuiver technisch bedrijf, dat dit niet in de wet van 1913 thuis behoort, bedoelde ik niet, dat *dit technisch bedrijf uitsluitend* door *enkelen* zou mogen worden uitgeoefend, doch door *ieder*, die daartoe over de noodige kennis en vaardigheid te beschikken heeft, evenals ieder het recht heeft andere protheses, kunstledematen, brillen, enz. te vervaardigen.

Daar nu juist het opnemen in de wet van 1913 van het *recht* tot de toepassing der tandprothese den tegenwoordigen ellendigen toestand heeft veroorzaakt (tengevolge waarvan het thans gewraakte wetje van Juni 1925 is ingediend) en door die opneming het zuiver tandtechnisch bedrijf aan liquidatie is prijs gegeven. eischt het belang der volksgezondheid, dat dit *recht* tot toepassing der tandprothese weder zoodra mogelijk uit de wet van 1913 worde teruggenomen. Tegelijkertijd zou dan m.i. het wetje van Juni 1925, *als overbodig, geheel* kunnen worden ingetrokken. Hiermede geloof ik — zouden wij zeker een goeden stap vooruit zijn gekomen.

Mijns inziens is geen oplossing ten goede mogelijk, zoolang de *tandtechniek als een recht* aan de *tandheel- en geneeskunde blijft vastgeklonken*.

Arnhem, 16 Aug. 1926.

G. A. VAN GEIJTENBEEK.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

De bevoegdheid der tandtechnici.

Door de regeering is bij de Tweede Kamer het beloofde wetsontwerp ingediend, waardoor de ten onrechte aan vele tandtechnici verleende bevoegdheid tot het uitoefenen der volledige tandprothese volgens de wet van 29 Juni 1925 weder ongedaan wordt gemaakt. Het eenig artikel van dit wetsontwerp luidt als volgt:

„Zij, wier bewijzen van vestiging zijn gevisceerd ingevolge de wet van 29 Juni 1925 (*Stbl.* no. 282), zenden binnen dertig dagen na den dag, met ingang waarvan deze wet in werking treedt, aan Onzen minister, belast met de uitvoering van deze wet, het ingevolge voornoemde wet gevisceerde bewijs van hun vestiging, het bewijs van hun vestiging hier te lande vóór 10 Juni 1913, de bescheiden, waaruit blijkt, dat zij vóór 10 Juni 1913 de volledige tandprothese als beroep toepasten, alsmede de bewijzen hunner opleiding.